

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

18-09 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer X (hierna: klager) jegens mevrouw Y (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. M.B. Kroon (lid), de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid) en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen.
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 3 december 2018 ontving het College van Toezicht via de e-mail een klachtschrift van klager gedateerd 28 november 2018. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij brief van 10 december 2018. In de ontvangstbevestiging verzocht het College aan klager om de even pagina's van de rapportage van verweerster (zie ook hierna onder 2.) toe te zenden. De advocaat van klager voldeed op 14 december 2018 aan dit verzoek.

Het College besloot op 16 december 2018 dat de klacht vooralsnog niet ontvankelijk was. Klager werd hierover bij brief van 19 december 2018 geïnformeerd. Het College verzocht klager om aanvullende informatie te verstrekken. De advocaat van klager verzocht op 24 december 2018 om uitstel voor het verstrekken van deze informatie. Het College verleende de advocaat bij brief van 7 januari 2019 uitstel tot 29 januari 2019. De advocaat verstreekte de gevraagde informatie op 8 januari 2019.

Het College verklaarde de klacht op 14 januari 2019 ontvankelijk.

Bij brief van 21 januari 2019 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen. De gemachtigde van verweerster verzocht op 5 februari 2019 om uitstel voor het indienen van het verweerschrift. Bij besluit van 12 februari 2019 verleende het College uitstel tot en met 18 maart 2019.

Het College ontving op 18 maart 2019 het verweerschrift. Het College zond het verweerschrift op 8 april 2019 naar de gemachtigde van klager.

Het College besloot op 15 april 2019 om een hoorzitting te houden.

Op 10 juni 2019 verzocht het College aan partijen om een afschrift van een e-mail van klager aan verweerster die was verzonden op 7 maart 2018. Het College ontving het afschrift op 11 juni 2019.

De hoorzitting vond plaats op 12 juni 2019. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klagers dochter is geboren in 2004. De moeder van klagers dochter oefent alleen het ouderlijk gezag uit. Klagers dochter woont bij haar moeder. Klager heeft zijn dochter erkend.
2. Het gerechtshof (hierna het hof) bepaalde bij tussenbeschikking van 21 november 2017 dat -totdat een eindbeschikking was gegeven- geen omgang tussen klager en zijn dochter zou plaatsvinden met uitzondering van de situatie dat de dochter dit wilde en met uitzondering van contact (over en weer) per WhatsApp en telefonisch. In dezelfde tussenbeschikking benoemde het hof verweerster tot bijzonder curator over klagers dochter. Het hof droeg aan verweerster op om onderzoek te verrichten naar de wensen van de dochter wat betreft de omgang met haar vader en naar de vraag of en zo ja, welke omgangsregeling in haar belang was. Het hof bepaalde dat verweerster hierover uiterlijk op 2 februari 2018 moest rapporteren aan het hof.
3. Verweerster stelde een onderzoek in. In het kader hiervan had verweerster de volgende contacten met klagers dochter: op 23 december 2017 een face-timegesprek, op 8 januari 2018 een gesprek bij de dochter thuis, op 15 januari 2018 een telefoongesprek, op 23 januari 2018 een gesprek bij de dochter thuis en op 29 januari 2018 een gesprek bij de dochter thuis.
4. In het kader van haar onderzoek had verweerster de volgende contacten met klager: op 19 december 2017 een gesprek alleen met klager, en op 31 januari 2018 een gesprek met klager en diens huidige partner. Deze gesprekken vonden plaats op het kantoor van verweerster. Het verslag van het gesprek op 31 januari 2018 zond verweerster bij e-mail van 6 februari 2018 naar klager. Bij e-mail van 7 februari 2018 bedankten klager en zijn huidige partner verweerster voor het goede en correcte verslag.
5. Verweerster sprak ook met de moeder en haar huidige partner. Deze gesprekken vonden plaats op het kantoor van verweerster.
6. Op 26 januari 2018 verzocht verweerster aan het hof om uitstel voor het indienen van haar rapportage. Het hof verleende uitstel tot 23 februari 2018.
7. Op 11 februari 2018 zond verweerster een e-mail aan mevrouw A, de psycholoog bij wie klagers dochter van 2014 tot 2016 in behandeling was geweest. In deze e-mail stelde zij een aantal vragen over klagers dochter met het verzoek om uiterlijk 14 februari 2018 te reageren. Mevrouw A antwoordde op 12 februari 2018 dat zij zo snel mogelijk zou terugkomen op de e-mail maar dat 14 februari 2018 waarschijnlijk niet haalbaar was vanwege een grote verhuizing waar zij middenin zat. Verweerster reageerde op 12 februari 2018. Zij verzocht mevrouw A om -gelet op het tijdpad waaraan zij was gehouden- uiterlijk op 16 februari 2018 de vragen te beantwoorden zodat zij deze kon meenemen in de concept-rapportage die zij de week daarna zou bespreken met de dochter en de ouders.
8. Verweerster besprak haar concept-rapportage op 19 februari 2018 met klagers dochter, op 20 februari 2018 met klager en op 20 februari 2018 met de moeder.
9. Op 20 februari 2018 zond verweerster een e-mail naar klager. Hierin staat voor zover hier van belang het volgende:
'Bij dezen de reactie op het voorgenomen advies zoals mijn voorstel is deze op te nemen in het verslag:

Reactie van vader op het voorgenomen advies:

Vader geeft aan het advies te begrijpen en bereid te zijn hulpverlening te accepteren. Ook geeft hij aan niet meer te weten wat te moeten doen.

Hij zou graag zien dat als ouders het advies niet opvolgen en dus geen hulpverlening gaan zoeken/volgen, het Gerechtshof hier een consequentie aan verbindt. Vader vindt dat het tijd is om na 13 jaar gedwongen te worden om de ontstane situatie op te lossen door middel van hulpverlening in plaats van te blijven procederen.'

Graag een reactie voor akkoord zodat deze reactie in het verslag meegenomen kan worden. Zoals in het gesprek toegelicht, jullie krijgen nog een mogelijkheid om op het verslag te reageren (met advocaat).'

10. Bij gebreke van een reactie zond verweerster op 21 februari 2018 een e-mail aan klager. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik heb je zojuist geprobeerd te bellen.

Morgen rond 15 uur zal ik je proberen te bellen (...).

Mijn vraag aan jou is om (...) aan te geven of je akkoord bent op onderstaande mail (verweersters mail van 20 februari 2018; CvT), jouw reactie op het voorgenoemde advies.'

11. Bij e-mail van 22 februari 2018 deelde klagers advocaat aan verweerster mee dat klager onbereikbaar was vanwege de bevalling van zijn huidige partner die op dat moment plaatsvond.

12. Verweerster zond op 23 februari 2018 een e-mail aan klager. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik houd het kort omdat ik van je advocaat heb begrepen dat jullie jullie zoon mogen verwelkomen.

Ik heb het Hof gebeld en verzocht om uitstel zodat jij tijd hebt om te reageren op mijn mail en dat wij (na mijn vakantie) telefonisch contact kunnen hebben over jouw vraag. Ik ben 6 maart terug en dan hebben we contact.

Ik heb vandaag, na telefonisch contact te hebben gehad met het Hof, begrepen dat ik 9 maart het rapport moet inleveren omdat ik heb aangegeven het van belang te vinden de reactie van (...) (klager; CvT) mee te kunnen nemen.'

13. Op 6 maart 2018 stuurde verweerster een e-mail naar klager. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik kreeg je niet te pakken.

Kan je me aangeven wanneer wij telefonisch contact kunnen hebben?

Dit in verband met mijn verzonden mail van 20 februari 2018.

Graag zo snel mogelijk een reactie daar ik de rapportage uiterlijk vrijdag ingeleverd moet hebben.'

14. De advocaat zond vervolgens op 7 maart 2018 een e-mail naar verweerster met de reactie van klager op de concept-rapportage.

15. In de e-mail van 7 maart 2018 staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik ben het niet eens met je e-mail en ons laatste gesprek.

Opmerkelijk vind ik dat jij bij (...) (klagers dochter; CvT) thuis bent geweest, alwaar moeder bij was en dat ze zelf niet naar jou is toegekomen.

(...)

Op mijn verzoek heb je niet met (...) (een integratieve kindtherapeut; CvT) contact opgenomen, die (...) (klagers dochter; CvT) ook goed kent en de moeder.

Je gaf aan dat ik zou moeten loslaten en gelijktijdig in therapie moet zodat (...) (*klagers dochter; CvT*) kan zien wat ik doe maar je hebt ons nooit samen gezien en bent nooit bij mij thuis geweest zodat je niet kan oordelen dat ik in therapie moet.

(...)

Ik heb geen contact met (...) (*klagers dochter; CvT*). De moeder heeft het contact verbroken. Bovendien ga ik niet voor (...) (*klagers dochter; CvT*) in therapie tenzij (...) (*klagers dochter; CvT*) en haar moeder daarbij zijn en ook de therapie volgen.'

16. Verweerster stelde op 9 maart 2018 haar eindrapportage vast en zond deze naar het hof. In de eindrapportage staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'7.4.2 Vraag van de rechter: werken aan contactherstel?

(...)

(...) (*klagers dochter; CvT*) heeft het nodig, dat haar vader verantwoordelijkheid neemt voor zijn rol in de breuk en dat hij investeert in wat heet sensitief en responsief ouderschap.

(...)

7.5 Andere punten die van belang zijn

(...)

De vader en de moeder kunnen (...) (klagers dochter; CvT) een basis bieden door rolmodel te zijn en hun verstandhouding te herstellen. Ondergetekende acht hierbij individuele psychische hulp van zowel de vader als de moeder noodzakelijk en in ieder geval psycho-educatie over gehechtheid en psychotrauma. Ondergetekende acht het eveneens noodzakelijk dat de ouders investeren in professionele (gedragsdeskundige) begeleiding bij het adequaat vormgeven aan de communicatie als gescheiden ouders. Dit alles kan maken dat (...) zich op termijn misschien weer kan openstellen voor haar vader.

7.6 Conclusie

(...) is een 13-jarig meisje dat goed functioneert op de Havo. Aangenomen mag worden dat ze minimaal een gemiddelde intelligentie heeft. (...) is in staat oorzaak-gevolg te overzien, ze kan haar grenzen stellen in schoolse situaties, en ze is in staat in verschillende contexten keuzes te maken. Ze kan dan ook wilsbekwaam geacht worden. Dit heeft in het contact met haar vader tot gevolg dat haar behoefte van het niet hebben van face-to-face-contacten gehonoreerd kan worden.

(...) overziet de gevolgen van de (huidige) vorm van contact met haar vader.

De impact van de rechtszaken, het aanwezig zijn van een strijdkader, heeft een zichtbare uitwerking op (...). Het verhoogt onzeker gedrag op school alsook het signaal dat ze zich niet langer meer wil blootstellen aan de onveilige situatie. Het feit dat (...) heeft gekozen zich niet meer bloot te stellen aan dit gedrag, duidt erop dat hun relatie onveilig is en daar zal vader aan moeten werken.

(...) zorgt hiermee goed voor zichzelf en geeft daarmee (deels onbewust) de voorkeur aan haar eigen ontwikkeling.

Wil (...) open kunnen staan voor (mogelijk) herstelcontact met haar vader dan is het aan te bevelen dat vader met behulp van professionele ondersteuning sensitief en responsief ouderschap ontwikkelt. Dit zal inhouden dat het niet hebben van face-to-face-contacten met (...) voor dit moment gecontinueerd wordt. Het is aan de professional om samen met vader te onderzoeken hoe deze vorm van ondersteuning zo goed mogelijk vorm gegeven kan worden zodat vader gemotiveerd blijft, zich gesteund voelt in het feit dat hij werkt aan een doel namelijk het optimaliseren van de ouder-kindrelatie.

(...) zal bij het ervaren van ander gedrag van haar vader, mogelijk open staan voor contact met haar vader.

Wil verdere stagnatie van de ontwikkeling voorkomen worden dan doen beide ouders er goed aan om de rechtszaken te stoppen en is het aan te bevelen hulpverlening in te zetten

startend bij de ouders (individueel) gevolgd door gezamenlijke therapie. Hierbij valt te denken aan hechtingsgerichte systeemtherapie of AFFT (Attachment Family Focused Therapy).

8. Hoor en wederhoor

(...)

In het gesprek over het advies (*op 20 februari 2018; CvT*) gaf vader te kennen open te staan voor het advies om de behoefte van (...) te volgen en therapie te gaan volgen als persoon en als gezin. Nadien is de vader schriftelijk, per email d.d. 7 maart 2018, op dit standpunt teruggekomen.'

17. De advocaat van klager berichtte verweerster bij e-mail van 17 augustus 2018 dat klager een klacht over haar zou indienen.

18. Het hof deed op 6 november 2018 uitspraak in hoger beroep. Het hof vernietigde de uitspraak van de rechtbank Amsterdam waartegen klager in hoger beroep was gekomen, voor zover deze de omgangsregeling betrof tussen klager en zijn dochter. Het hof bepaalde -opnieuw rechtdoende- dat tussen klager en zijn dochter geen omgang mocht plaatsvinden met uitzondering van contact (over en weer) per WhatsApp of telefonisch.

19. Klager diende op 5 februari 2019 een cassatierekest in bij de Hoge Raad der Nederlanden tegen de tussenbeschikking van het hof 21 november 2017 en tegen de beschikking van 6 november 2018.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO. Klager licht zijn klachten als volgt toe.

1. Klager klaagt erover dat verweerster zich onzorgvuldig heeft gedragen en niet zoals van een orthopedagoog mag worden verwacht. Verweerster heeft zich laten meeslepen in de strijd tussen de ouders. Zij is partijdig geweest en heeft uitlatingen over klager gedaan terwijl dit niet haar taak was. Verweerster heeft met haar rapportage het hof negatief beïnvloed waardoor de bestaande omgangsregeling tussen klager en zijn dochter is stopgezet.

2. In aanvulling hierop heeft klager de volgende klachten:

- a. verweerster heeft nimmer rekening gehouden met de opmerkingen van klager naar aanleiding van de concept-rapportage;
- b. verweerster heeft geen rekening gehouden met de datum van bevalling van klagers huidige echtgenote;
- c. verweerster heeft geweigerd om contact op te nemen met mevrouw A, de psycholoog die klagers dochter tweeënehalf jaar in behandeling heeft gehad. Deze psycholoog had in februari 2018 een brief opgesteld waarin ze het belang van een goed ouderlijk contact bevestigde;
- d. verweerster heeft alleen contact opgenomen met personen die de moeder wenste;
- e. verweerster heeft klager veroordeeld tot het volgen van psychotherapie zonder rekenschap te geven van het feit dat de moeder ook in aanmerking moet komen voor psychotherapie.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1.1. Verweerster weerspreekt de klacht dat zij partijdig is geweest en dat zij uitingen over klager heeft gedaan terwijl dat haar taak niet was. Verweerster brengt naar voren dat zij als een redelijk bekwaam en redelijk handelend deskundige heeft opgetreden. Beroepsethiek en integriteit staan bij haar hoog in het vaandel. Zij heeft gehandeld in de geest van de Beroepscode 2017 van de NVO en continu het belang van de jeugdige vooropgesteld. Tevens is verweerster de verplichtingen uit de Beroepscode 2017 jegens beide ouders van de minderjarige op gelijke wijze nagekomen. Er is geen sprake van een door klager gesuggereerde partijdigheid.

1.2. Verweerster heeft haar opdracht van het hof naar eer en geweten uitgevoerd. Dit heeft het hof ook zo geconcludeerd in zijn beschikking van 6 november 2018 in rechtsoverweging 2.7. en 2.8. In rechtsoverweging 2.8 verklaart het hof expliciet:

‘Voor zover de vader bedoelt te stellen dat het rapport van de bijzondere curator niet op deugdelijke wijze tot stand is gekomen doordat het onderzoek gebreken vertoont dan wel doordat de bijzondere curator zich partijdig heeft opgesteld en zich niet aan de opdracht van het hof heeft gehouden, verwerpt het hof dat standpunt. De bijzondere curator heeft ter zitting haar (wijze van) onderzoek alsmede de keuzes die zij daarbij heeft gemaakt en de uitkomst daarvan afdoende nader toegelicht en onderbouwd. Tevens heeft de bijzondere curator duidelijk gemaakt waarom zij (...) (*de psycholoog mevrouw A; CvT*) niet als informant heeft kunnen raadplegen. Het rapport bevat voorts in voldoende mate antwoord op de vragen van het hof. Van een partijdige opstelling van de bijzondere curator is het hof geenszins gebleken. Ook overigens is, anders dan door de vader betoogd, niet gebleken van feiten of omstandigheden die het hof reden geven de rapportage van de bijzondere curator bij zijn beoordeling van de omgangsregeling tussen (...) (*klagers dochter; CvT*) en de vader geheel of gedeeltelijk buiten beschouwing te laten.’

1.3. Klager erkent in zijn cassatierekest inmiddels zelf ook dat verweerster duidelijke aanbevelingen heeft gegeven over wat nodig is om in de toekomst tot hervatting te komen van de omgangsregeling tussen klager en zijn dochter. Dit staat in 2.31 van het rekest. Klager erkent in dit document ook de deskundigheid van verweerster. Dit staat in 2.39 van het rekest.

2.1. Wat betreft de klacht dat verweerster nimmer rekening heeft gehouden met de op- en aanmerkingen van klager naar aanleiding van het concept-verslag, brengt verweerster het volgende naar voren. Verweerster heeft een verslag van het gesprek met klager en diens huidige partner (het werkdocument) verstuurd naar klager en hem verzocht hier op- en aanmerkingen op te geven zodat zij deze kon verwerken in de uiteindelijke rapportage. Uit de e-mails van verweerster van 6 februari 2018 aan klager en de reactie van klager hierop van 7 februari 2018, blijkt dat klager en zijn huidige partner nadrukkelijk akkoord waren met dit document.

2.2. Verweerster heeft daarnaast een e-mailwisseling gevoerd met de advocaat van klager op 22 en 23 februari 2018 vanwege de onbereikbaarheid van klager door de bevalling van zijn huidige partner. Hierin geeft verweerster aan dat zij zelf telefonisch contact heeft gehad met het hof met het verzoek om uitstel voor het indienen van haar rapportage zodat de reactie van klager kon worden meegestuurd. Verweerster betwist dan ook nadrukkelijk dat zij geen rekening heeft gehouden met de op- en aanmerkingen van klager op het concept-verslag. Verweerster verwijst in dit kader nog naar de e-mails van klager van 21 en 22 februari 2018 waaruit blijkt dat zij rekening heeft gehouden met de reactie van klager (hoor en wederhoor).

2.3. Verweerster benadrukt hierbij dat alleen feitelijke onjuistheden in aanmerking komen voor correctie.

3.1. Wat betreft de klacht dat verweerster geen rekening heeft gehouden met de datum van bevalling van de partner van klager, deelt verweerster mee dat zij wel degelijk rekening heeft gehouden met de bevalling binnen de kaders van het onderzoek.

3.2. Verweerster heeft bij e-mail van 12 februari 2018 aan klager weten dat als de bevalling zou inzetten, zij contact zouden hebben. Voorts heeft verweerster direct het hof gebeld nadat de advocaat van klager haar op 22 februari 2018 had laten weten dat de bevalling was gestart. Dit had zij gedaan om ruimte te creëren voor klager zodat hij kon reageren op de concept-rapportage. Verweerster heeft dit op 23 februari 2018 aan klager bericht. Verweerster heeft dit ook op 23 februari 2018 aan klagers advocaat laten weten. De advocaat had hierop gereageerd met 'Fijn! Dank u.' Verweerster is dan ook verbaasd dat zij, ondanks haar inspanningen in dit kader, alsnog de klacht krijgt dat ze geen rekening heeft gehouden met de datum van de bevalling.

4.1. Wat betreft de klacht dat verweerster heeft geweigerd om contact op te nemen met mevrouw A, de psycholoog van klagers dochter, merkt verweerster op dat zij niet begrijpt waarop deze klacht is gebaseerd. Verweerster heeft wel degelijk contact opgenomen met deze psycholoog. Echter, deze persoon heeft niet inhoudelijk gereageerd op herhaalde verzoeken die verweerster heeft gedaan zowel telefonisch als per e-mail op 11 en 12 februari 2018.

4.2. Dit punt is ook uitvoering besproken in de zitting bij het hof.

4.3. Het feit dat deze psycholoog geen inhoudelijke informatie heeft verstrekt, kan verweerster niet worden tegengeworpen.

5. Wat betreft de klacht dat verweerster alleen contact heeft opgenomen met personen die de moeder wenste, merkt verweerster het volgende op. Zij heeft gehandeld zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend deskundige betaamd. Als klager meent dat hij verweerster heeft verzocht om bepaalde deskundigen te raadplegen, verneemt zij graag welke deskundigen dit dan zijn. Klager had verweerster eerder wel gevraagd waarom bepaalde informanten niet werden benaderd. Hierop heeft verweerster aan klager uitgelegd dat van deze informanten al rapportages aanwezig waren in het dossier. Gelet op de lange periode (tien jaar en langer) dat deze personen niet meer waren betrokken bij de dochter, kwamen zij niet meer in aanmerking om als informant te worden gehoord. Verweerster heeft wel kennisgenomen van de rapportages van deze personen. Hierbij wenst zij te benadrukken dat deze zaak een 'bijzondere-curator-zaak' is en geen ouderschapsonderzoek.

6.1. Wat betreft de klacht dat verweerster klager heeft veroordeeld tot het volgen van psychotherapie zonder rekenschap te geven van het feit dat de moeder ook in aanmerking moet komen voor psychotherapie, deelt verweerster mee dat zij niet begrijpt waarop deze klacht is gebaseerd. Verweerster heeft in haar rapportage enkel gesproken over professionele psychische ondersteuning voor beide ouders. Dit staat onder 7.5 van haar rapportage. In het cassatierekest schrijft de cassatieadvocaat voorts in punt 2.31: *'De bijzondere curator overweegt in dit kader dat individuele psychische hulp van zowel de vader als de moeder noodzakelijk is (...).'* Dit staat ook in de punten 2.36 en 2.39 van het cassatierekest.

6.2. Dit punt is voorts uitvoerig besproken in de zitting bij het hof.

6.3. Verweerster heeft nimmer gesproken over psychotherapie. Laat staan dat zij klager heeft 'veroordeeld' tot het volgen hiervan.

7. Verweerster betreurt de onderhavige gang van zaken. Zij heeft begrip voor de emoties van klager maar dit laat onverlet dat zij deugdelijk heeft gehandeld.

8. De advocaat van klager heeft bij e-mail van 17 augustus 2018 aangekondigd dat klager een klacht over verweerster zou indienen. De klacht is echter pas doorgezet nadat de beschikking van het hof van 6 november 2018 was ontvangen en in het nadeel van klager was uitgevallen. Het lijkt erop dat de onderhavige klacht alleen is ingediend met het oog op het cassatieverzoek.

9. Verweerster concludeert dat zij heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam lid van de NVO mag worden verwacht. De klachten zijn niet onderbouwd en vinden geen steun in de feiten. De handelwijze van verweerster voldoet aan de Beroepscode 2017 van de NVO. Verweerster vindt dat zij niet verwijtbaar heeft gehandeld en niet verwijtbaar heeft nagelaten te handelen. Laat staan dat sprake is van een handelen waarvan haar een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Zij acht de klacht op alle onderdelen ongegrond.

5. Nadere informatie van verweerster

Verweerster brengt in de hoorzitting op 12 juni 2019 nog het volgende naar voren.

Het hof had haar benoemd tot bijzonder curator over klagers dochter en haar gevraagd een aantal vragen te beantwoorden. De procedure is dan dat zij haar rapportage naar het hof stuurt en dat het hof de rapportage doorstuurt naar partijen voor reactie. Zij nodigt partijen echter altijd uit voor een persoonlijk gesprek voordat zij de rapportage verstuurt. In dit gesprek bespreekt zij haar bevindingen en conclusies. Zij neemt altijd de tijd om de mogelijke gevolgen van een advies door te nemen. De reacties van partijen hecht zij aan de rapportage. De e-mail van klager van 7 maart 2019 had zij aan haar rapportage gehecht.

6. Nadere informatie van klager

Klager brengt in de hoorzitting op 12 juni 2019 nog het volgende naar voren.

Zijn e-mail van 7 maart 2018 was niet gevoegd bij de rapportage die hij van het hof had gekregen.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

Artikel 37 van de Beroepscode 2017 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. Indien de pedagoog een rapportage opstelt, beperkt hij zich tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn en hij vermeldt de beperkingen die voor zijn bevindingen gelden. De pedagoog neemt bij het opstellen van de rapportage de volgende regels in acht:

- het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
- het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;
- in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
- het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen of instanties;

- de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2.1. Klager klaagt erover dat verweerster zich onzorgvuldig heeft gedragen en niet zoals van een orthopedagoog mag worden verwacht. Verweerster heeft zich laten meeslepen in de strijd tussen de ouders. Zij is partijdig geweest en heeft uitlatingen over klager gedaan terwijl dit niet haar taak was. Verweerster heeft met haar rapportage het hof negatief beïnvloed waardoor de bestaande omgangsregeling tussen klager en zijn dochter is stopgezet.

2.2. Wat betreft het doen van uitlatingen over klager die buiten verweersters taak vielen, merkt het College op dat artikel 37, eerste lid van de Beroepscode 2017 bepaalt dat de pedagoog zich bij het opstellen van de rapportage moet beperken tot de gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn. Verweerster heeft zich in haar rapportage niet aan deze beperking gehouden. In haar rapportage schrijft zij (onder 7.4.2) dat klagers dochter het nodig heeft dat hij investeert in sensitief en responsief ouderschap. Deze formulering impliceert dat een dergelijk ouderschap, naar de mening van verweerster, bij klager niet of onvoldoende aanwezig is. Verweerster kan echter geen uitspraken doen over de opvoedingsvaardigheden van klager omdat zij daar geen onderzoek naar heeft gedaan. Zij heeft klager en diens dochter niet samen geobserveerd en geen diagnostisch onderzoek verricht op het gebied van gehechtheid. Sensitief en responsief ouderschap legt de basis voor een veilige gehechtheid, een van de essentiële vereisten voor een goede sociaal-emotionele ontwikkeling van een kind. Uitspraken over sensitief en responsief ouderschap en over de aard van de gehechtheid mogen alleen worden gedaan na een gedegen attachmentonderzoek bij voorkeur aan de hand van een richtlijn. Zo bevat de 'Richtlijn Problematische gehechtheid voor jeugdhulp en jeugdbescherming' van het Nederlands Jeugdinstituut (en geautoriseerd door de NVO) uit 2017 enkele instrumenten die als eerste screening kunnen worden ingezet om na te gaan of een jeugdige problemen heeft met gehechtheid. Verweerster heeft een dergelijk onderzoek niet uitgevoerd. Daarom had zij de opmerking over de ontwikkeling van sensitief en responsief ouderschap, die zij in haar conclusie onder 7.6 herhaalt, achterwege moeten laten. Deze opmerking was voorts niet nodig om haar conclusie te ondersteunen dat de omgangsregeling zoals opgenomen in de tussenbeschikking van 21 november 2017, moest worden gecontinueerd. De (overige) bevindingen uit het onderzoek bevatten hiervoor voldoende aanknopingspunten. Het College acht de klacht gegrond wat betreft de opmerking over het ontwikkelen van sensitief en responsief ouderschap bij klager.

2.3. De stelling dat verweerster zich heeft laten meeslepen in de strijd tussen de ouders en dat zij partijdig is geweest, vindt geen grond in de feiten. Verweerster heeft in haar hoedanigheid van bijzonder curator een onafhankelijk onderzoek verricht. Het feit dat de rol van klager in de rapportage meer wordt benadrukt dan de rol van de moeder, wordt verklaard door de door het hof gestelde onderzoeksvragen die de omgangsregeling tussen klager en zijn dochter betreffen. Het College ziet hier geen vooringenomenheid of partijdigheid van verweerster. Haar conclusie wordt voldoende gedragen door haar bevindingen. Haar rapportage voldoet -met uitzondering van het onder 2.2. gestelde- aan de vereisten van artikel 37 van de Beroepscode 2017. Deze klacht is daarom

voor het overige ongegrond.

3. Klager klaagt er voorts over dat verweerster nimmer rekening heeft gehouden met zijn opmerkingen naar aanleiding van de concept-rapportage.

Klager heeft zijn bezwaren tegen de concept-rapportage verwoord in een e-mail van 7 maart 2018 die zijn advocaat aan verweerster heeft gezonden. Verweerster bracht in de hoorzitting naar voren dat zij de inhoud van deze e-mail niet heeft verwerkt in de rapportage die zij op 9 maart 2018 naar het hof heeft gestuurd maar dat zij wel een kopie van deze e-mail aan het rapport heeft gehecht. Het College volgt verweerster in haar stelling dat het niet noodzakelijk was om de opmerkingen van klager te verwerken in haar rapportage. Het hof had haar benoemd tot bijzonder curator over klagers dochter en haar gevraagd een aantal vragen te beantwoorden. Het College begrijpt dat de procedure dan is om de rapportage naar het hof te sturen en dat het hof de rapportage dan doorstuurt naar partijen voor reactie.

Het getuigt van zorgvuldig handelen dat verweerster alle partijen -vóór de verzending naar het hof- heeft uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek om haar bevindingen en conclusies met hen te delen. Verweerster heeft onweersproken gesteld dat zij de tijd heeft genomen om de mogelijke gevolgen door te nemen van haar advies in de rapportage.

Het getuigt eveneens van zorgvuldig handelen om een dergelijke e-mail mee te sturen naar het hof. In de hoorzitting heeft verweerster verklaard dat zij de e-mail had meegestuurd. Van de zijde van klager is in de hoorzitting verklaard dat de e-mail van 7 maart 2018 niet bij de rapportage zat die hij van het hof had ontvangen. Aanvullende informatie hierover is niet beschikbaar. Niet kan derhalve worden vastgesteld of verweerster de e-mail van 7 maart 2018 inderdaad bij haar rapportage heeft gevoegd. Verweerster maakt in haar rapportage echter onder meer bij 'Hoor en wederhoor' wel melding van deze e-mail, zodat, als de e-mail inderdaad niet zou zijn meegestuurd, het aannemelijk is dat dit een vergissing is geweest. Het college concludeert dat verweerster gelet op het bovenstaande voldoende rekening heeft gehouden met klagers opmerkingen. Het college acht deze klacht ongegrond.

4. De derde klacht is dat verweerster geen rekening heeft gehouden met de datum van bevalling van klagers huidige partner.

Het College stelt vast dat dit niet waar is. Verweerster heeft wel degelijk rekening gehouden met de datum van de bevalling van klagers huidige partner binnen de grenzen van haar opdracht.

Verweerster wist dat de bevalling eraan kwam. Klagers advocaat deelde verweerster vervolgens op 22 februari 2018 mee dat de bevalling was begonnen. Uit de verstrekte informatie is gebleken dat verweerster naar aanleiding van dit bericht aan het hof uitstel heeft verzocht en gekregen voor het indienen van haar rapportage. Verweerster vond het terecht belangrijk dat de reactie van klager werd verwerkt in haar rapportage indien hiervoor aanleiding bestond. Verweerster heeft zorgvuldig gehandeld. Deze klacht is ongegrond.

5. De vierde klacht is dat verweerster heeft geweigerd om contact op te nemen met mevrouw A, de psycholoog die klagers dochter tweeënehalf jaar in behandeling heeft gehad.

Gebleken is dat van een weigering van verweerster om dit te doen, geen sprake is geweest.

Verweerster heeft wel degelijk contact opgenomen met mevrouw A. Verweerster heeft op 11 en 12 februari 2018 aan mevrouw A verzocht een aantal vragen over klagers dochter te beantwoorden.

Gelet op het tijdpad waaraan verweerster was gehouden, was het ook niet onredelijk om aan mevrouw A te verzoeken de vragen uiterlijk op 16 februari 2018 te beantwoorden. Mevrouw A heeft dit niet gedaan: niet binnen de gestelde termijn en ook niet daarna. Hiervan is althans niet gebleken. Dit kan verweerster niet worden tegengeworpen. Deze klacht is ongegrond.

6. De vijfde klacht is dat verweerster alleen contact heeft opgenomen met personen die de moeder wenste. Niet is duidelijk welke concrete personen klager hiermee bedoelt. Klager heeft tegenover

verweerster alleen personen genoemd die al een lange periode niet meer waren betrokken bij klagers dochter. Het standpunt om deze personen om deze reden niet als informant te horen, is aanvaardbaar en juist. Hierbij is ook van belang dat uit de rapportage van verweerster blijkt dat zij stukken van de hand van deze personen wél als bron heeft gebruikt voor haar rapportage. Deze klacht is ongegrond.

7. De zesde klacht is dat verweerster klager heeft veroordeeld tot het volgen van psychotherapie zonder rekenschap te geven van het feit dat de moeder ook in aanmerking moet komen voor psychotherapie. Het College stelt vast dat dit niet waar is. Verweerster doet in haar rapportage de aanbeveling dat beide ouders professionele psychische ondersteuning krijgen, en niet alleen klager. Vervolgens noemt zij hechtingsgerichte systeemtherapie of AFFT als mogelijkheden. Het College constateert dat klager deze aanbevelingen heeft ervaren als een 'veroordeling' om in psychotherapie te gaan. Verweerster heeft dergelijke bewoordingen echter niet gebruikt in haar rapportage. Het College vindt ook niet dat de rapportage deze strekking heeft. Deze klacht is ongegrond.

8. Ten overvloede merkt het College nog het volgende op. Verweerster heeft tijdens de hoorzitting uitgelegd waarom zij in haar onderzoek klagers dochter thuis heeft gesproken, dat wil zeggen in de woning van de moeder. De dochter wilde niet naar de praktijk komen en was moe van alle gesprekken die zij moest voeren. Bij de bezoeken was de moeder steeds direct weggegaan. Gelet op deze motivering en de feitelijke uitwerking hiervan begrijpt het College deze keuze van verweerster.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De eerste klacht is deels gegrond. De overige klachten zijn ongegrond.

Verweerster heeft onzorgvuldig gehandeld door in haar rapportage op te nemen dat het aanbeveling verdient dat klager sensitief en responsief ouderschap ontwikkelt. Het College acht het maken van een dergelijke opmerking dusdanig basaal en rakend aan direct ouderschap, dat deze goed moet worden verantwoord. Dit is niet gebeurd. Het College acht het dan ook passend om verweerster een maatregel op te leggen. Aan verweerster wordt de maatregel van een waarschuwing opgelegd.

Aldus gedaan op 24 juli 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris